

ע"פ 30934/08/18 - מוחמד שלודי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 30934-08-18 שלודי(אחר/נוסף) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת חיה זנדברג
מערער מוחמד שלודי (אחר/נוסף)
נגד מדינת ישראל
משיבה

פסק-דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בירושלים (כב' סגן הנשיא יהושע צימרמן) מיום 19.7.2018 בפ"ל 5320-04-18.

הכרעת הדין

1. המערער הורשע על-פי הודאתו בסדרת עבירות תעבורה, שראשיתן בנהיגה בזמן פסילה, והמשכן באי ציות לשוטר, אי ציות לאור אדום ברמזור, נהיגה בניגוד לתמרור אין כניסה, ועוד.
2. לפי עובדות כתב האישום בהן הודה המערער, ביום 16.4.2018 בסמוך לשעה 12:05 נהג המערער ברכב פרטי - בהיותו פסול מלנהוג - מכיוון כללי כביש 1 לכיוון רחוב ע.ח. בירושלים. שוטרים בתפקיד כרוזו למערער לעצור בצד הדרך, אך המערער הגביר מהירותו והמשיך בנסיעה בניגוד להוראות השוטרים. כאשר פנה המערער שמאלה לרחוב אלישע, הוא סיכן את הולכי הרגל שהלכו לצידו הרחוב, והם זזו הצידה בבהלה. בהגיעו לסוף רחוב אלישע פנה המערער ימינה בחדות והחלק האחורי של רכבו איבד אחיזה. במהלך נסיעתו של המערער ברחוב שבטי ישראל לכיוון רחוב הנביאים, קבוצת תיירים וחילים שעמדו בתחנת אוטובוס, זזה הצידה בבהלה. בנוסף, המערער הגביר את מהירותו בצורה מסוכנת במעבר חציה. הולכת רגל שהגיעה לאמצע מעבר החציה נאלצה לרוץ לעברו השני של מעבר החציה על מנת להתחמק מרכבו של המערער. כמו כן, המערער לא ציית לאור אדום, ובשל כך רכבים נאלצו לזוז לצדדים. ברחוב הנביאים המערער נסע על המדרכה מצד שמאל תוך סיכון ממשי לעוברי הדרך במדרכה. לאחר מכן, פנה המערער בניגוד לכיוון התנועה ובניגוד לתמרור אין כניסה (תמרור מס' 402) מרחוב הלני המלכה לרחוב שבטי ישראל, שם נעצר בין שני אוטובוסים.
3. כמתואר לעיל, המאשימה בחרה להעמיד לדין את המערער בעבירות לפי פקודת התעבורה ותקנותיה, ובעבירות אלו הודה המערער, לאמור: נהיגה בזמן פסילה, עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; נהיגה ברכב ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970; נהיגה כשברמזור אור אדום, עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה; נהיגה בקלות ראש, עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה; אי ציות לשוטר במדים או שוטר שהזהרה, עבירה לפי תקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה; עבירה של אי ציות לתמרור 402, עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה; אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חציה בבטחה, עבירה לפי תקנה 67(א) לתקנות התעבורה.

גזר הדין

4. ביום 19.7.2018 גזר בית המשפט קמא (כב' סגן הנשיא יהושע צימרמן) את דינו של המערער כדלקמן: תשלום ההתחייבות שנגזרה עליו בהליך קודם; פסילה על תנאי; פסילה בפועל; מאסר על תנאי; מאסר בפועל לשלושה חודשים, וכן הפעלת מאסר מותנה מהליך קודם, כך שבסך הכול ירצה המערער 4 חודשי מאסר.
עמוד 1

5. בגזר הדין נקבע כי ארבעת חודשי המאסר ירוצו כך: 10 ימים, בניכוי 2 ימי מעצרו של המערער, ירוצו במאסר מאחורי סורג ובריח. היתרה תרוצה בעבודות שירות.

6. על גזר דין זה הוגש הערעור הנוכחי, והוא מתמקד ברכיב ענישה אחד בלבד, הוא רכיב המאסר בפועל ל-8 ימים (10 ימים בניכוי 2 ימי המעצר).

טענות הצדדים

7. ב"כ המערער טען כי אין מקום ואין הצדקה להורות על שליחתו של המערער לימי המאסר בפועל שנגזרו עליו, לאחר שכבר שהה במעצר יומיים ושוחרר. ב"כ המערער פירט את נסיבותיו האישיות של המערער, שהוא סטודנט צעיר בן 20, ללא עבר פלילי, ואשר עברו התעבורתי כולל בעיקר את העבירה הקודמת, שהביאה לפסילת רישונו. ב"כ המערער הוסיף וטען שהעבירות נשוא כתב האישום הנוכחי בוצעו מתוך שיקול דעת לקוי, שהביא להתגלגלות האירועים, וכי המערער נטל אחריות מלאה למעשיו, הביע חרטה ושהה במעצר בית מלא במשך כשלושה חודשים, דבר שגרם לו להפסד שנת לימודים.

8. ב"כ המערער הדגיש כי העבירות בהן הורשע המערער, דוגמת העבירה של נסיעה באור אדום והעבירה של אי ציות לתמרור "אין כניסה", הן עבירות של ברירת קנס, ומשבחרה התביעה מטעמיה שלה להאשים את המערער בעבירות לפי פקודת התעבורה ותקנותיה (ולא, דרך משל, בעבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, עבירה לפי סעיף 332 לחוק העונשין, התשל"ז-1977), אזי יש לגזור את עונשו של המערער בהתאם לעבירות בהן הודה והורשע, ובהתאם להן בלבד.

9. מנגד, ב"כ המדינה ביקש לדחות את הערעור. ב"כ המדינה הצביע על החומרה הרבה של העבירות בהן הורשע המערער, שמעשיו סיכנו את הציבור במובן המוחשי ביותר. ב"כ המדינה הדגיש שהמערער הורשע במספר עבירות, ובהן העבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה באור אדום, אי ציות לשוטרים, ועוד. לטענתו, המדובר בעבירות שביצוען מעיד על זלזול עמוק במערכת אכיפת החוק. אשר לעברו התעבורתי של המערער, ב"כ המדינה הדגיש את העובדה שלמערער רישיון נהיגה אך משנת 2016, ובפרק זמן קצר זה הוא ביצע את העבירה בגינה נשלל רישיונו, והוא אף ביצע עבירות תעבורה נוספות. לפיכך, טען ב"כ המדינה כי העונש שהוטל על המערער אינו חמור כלל ועיקר, ואין עילה להתערב בו.

10. למען שלמות התמונה יוער כי בעניינו של המערער הוגש לבית המשפט קמא תסקיר, ולפיו המערער התקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן, והשירות לא בא בכל המלצה טיפולית בעניינו.

דין והכרעה

11. דין הערעור להתקבל במובן זה שעונש המאסר שהוטל על המערער ירוצה כולו בדרך של עבודות שירות (בניכוי שני ימי המעצר).

12. ללא ספק, העבירות בהן הורשע המערער הן חמורות. גלומה בהן סכנה אמיתית לשלום הציבור ולביטחונו. לא כל שכן, כך הוא נוכח העובדה שאין זו העבירה התעבורתית הראשונה בה הורשע המערער.

13. אולם, בנסיבותיו של גזר הדין, עת החליט בית המשפט קמא כי רובו המוחלט של עונש המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות, ואך שמונה ימים ירוצו על דרך המאסר בפועל, סברתי כי הנכון הוא שהמאסר כולו ירוצה בעבודות שירות. והכול, מבלי לקבוע מסמרות בשאלת רכיב המאסר בפועל ואורכו או בשאלת רכיב המאסר בעבודות שירות ואורכו, הראויים על דרך הכלל בעבירות כעין אלו בהן הורשע המערער.

14. בית המשפט קמא נימק את גזר דינו בנוגע לרכיב המאסר בפועל כדלקמן:

"באיזון מכלול השיקולים ובשים לב לעובדה כי הנאשם מעולם לא ריצה מאסר מאחורי סורג ובריח, ובשים לב כאמור שאין לנאשם כל עבר פלילי אני סבור כי די בהטלת מאסר מאחורי סורג ובריח לתקופה קצרה כדי לשלוח מסר ברור לנאשם וכדי להרתיעו לעתיד לבוא ולטעמי אין מקום להטיל עליו מאסר מאחורי סורג ובריח לתקופה ממושכת יותר שאף יכולה להביא להתדרדרותו של הנאשם ופגיעה באינטרס הציבורי בכללותו".

15. בענייננו, המערער כבר שהה במעצר מאחורי סורג ובריח במשך יומיים, כשנעצר במסגרת התיק הנוכחי. להתרשמות שירות המבחן המעצר היווה גורם מרתיע ומציב גבולות למערער (הגם שכאמור שירות המבחן לא בא בכל המלצה טיפולית שהיא).

16. לפיכך, משקבע בית המשפט קמא את שקבע בגזר הדין, ומשהמערער שהה במעצר יומיים, וכן נוכח המדיניות הפסיקתית הקובעת כי, "הלכה היא כי סיום הריצוי של עונש אשר הוטל על נאשם הינו שיקול שלא להחמיר בעונש, גם במקרים בהם היה ראוי לעשות כן, וזאת על מנת שלא לשלול את החירות שהושבה לנאשם זה מכבר" (ע"פ 7876/07 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (2008), בפסקה 18 לפסק-הדין) - אזי סברתי כי הנכון הוא, כאמור, כי המאסר כולו ירוצה בדרך של עבודות שירות.

17. לפיכך, אני מקבלת את הערעור במובן זה שעונש המאסר בפועל שנגזר על המערער (בניכוי 2 ימי מעצרו) ירוצה כולו בדרך של עבודות שירות. המערער יתייצב לריצוי עבודות השירות בפני הממונה ביום 13.1.2019 בשעה 08:00.

אשר על כן, הערעור מתקבל בהתאם למפורט לעיל.

ניתן היום, ג' טבת תשע"ט, 11 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.